

mere paa den lavere tekniske Undervisning end vi, ogsaa forholdsvis. Jeg var for kort Tid siden i Manchester og saa paa den tekniske Undervisning der. Det er en By, der ikke er meget større end København. Der havde den municipale tekniske Skole kostet mere end Københavns Raadhus. Jeg vil blot nævne dette for til Sammenligning at vise, hvad man der ofrer, og naar man ser det glimrende Undervisningsmateriale, man sidder inde med paa en saadan Institution, siger man: Gud Fader bevares, saa er det ikke mærkeligt, at de Mennesker kan mere end vore unge Mennesker, naar de kommer ud i Livet. Vi, der arbejder med de unge Mennesker, der kommer fra de tekniske Skoler, føler jo bedst, hvor langt de staar tilbage, og hvor lidt Forstaelse de har af det, der skulde udvikle dem som Personligheder og gøre dem dygtige i deres Fag.

Jeg har taget Ordet for at støtte den højtærede Minister i den rigtige Tanke, han har faaet, at der bør nedsættes en Kommission, men jeg anmoder om, at Kommissoriet bliver gjort bredere end af den højtærede Minister antydet, og at det ikke forlanges, at Kommissionen skal være færdig til næste Aar, for mindre end et Aar vil være alt for lidt Tid for en Kommission til virkelig at give dette for Landet saa uhyre vigtige Spørgsmaal den rette Undersøgelse.

Yderligere skal jeg, medens jeg har Ordet om denne Sag, henstille til det højtærede Finansudvalg at være lidt barmhjertigt overfor Skolen i Aarhus. Den har haft Mod til at gaa temmelig vidt, maaske noget for vidt, men naar den netop har vist det Mod, den har, til at gaa frem, synes jeg, man skal tage i Betragtning de økonomiske Forhold, hvorunder disse Skoler, som jeg før har talt om, virker, og forstaa, at selv om en Skole er gaaet noget videre, end den egentlig burde, skal man tage noget Hensyn dertil. Jeg henstiller, som sagt, til det højtærede Finansudvalg inden tredie Behandling at vise nogen Barmhjertighed overfor denne Skole. Naar Statstilskuddene fordeles som nu, risikerer en større Skole som denne pludselig at faa en ganske betydelig Nedgang i sit Statstilskud, fordi den tilfældig har en Nedgang i Elevantal, idet det i denne Henseende er det foregaaende Aars Virksomhed, der bestemmer Statstilskuddet for det næste Aar. Saaledes kan Skolen pludselig et Aar faa en Nedgang paa 800 à 1,000 Kr., medens Udgifterne er omtrent de samme. Denne Svingning i Statstilskuddet

for de større Skolers Vedkommende er overmaade uheldig. Det var ogsaa et af de Punkter, som den højtærede Minister havde tænkt skulde tages op til Overvejelse, og det er naturligvis ogsaa meget rigtigt. Jeg siger dette, fordi det i nogen Grad bør komme denne Skole til gode, at den har haft det Uheld paa Grund af Konjunkturerne at faa en Tilbagegang i Elevantal og derved tabe baade i Indtægt og i Statstilskud. Den bør ikke lades i Stikken eller føle sig ene, fordi den maaske, som jeg sagde før, har haft lidt for meget Mod.

Effersøe: Finanslovbetænkningen indeholder under Nr. 34 et Ændringsforslag, som blev berørt af den ærede Ordfører i Gaar, og som jeg ser mig nødsaget til at omtale. For nogle faa Aar siden lod Postmesteren i Thorshavn efter Aftale med Postvæsenet for egen Regning opføre en Postbygning i Thorshavn. Han rejste i den Anledning et Laan, der garanteredes af Postvæsenet. I øvrigt blev Forholdet ordnet saaledes, at Postvæsenet sikrede sig Brugen af Bygningen for en vis Aarrække, jeg tror, det var i 20 Aar, mod en bestemt Leje og idet der blev lagt den Hæftelse paa vedkommende Ejendom, at den ikke skulde kunne benyttes paa anden Maade end som Postkontor, hvilken Hæftelse var af ubegrænset Varighed. Postmesteren har ansøgt om at faa dette Forhold ændret derved, at Staten overtager Ejendommen, og Sagen syntes at være gaaet i Orden at dømme efter, hvad der med Hensyn hertil findes paa det foreliggende Finanslovsforslag, som dog med Hensyn til dette Punkt er noget ufuldstændigt. Jeg henviser i saa Henseende til Anmærkningen Sp. 619. Imidlertid har det ærede Finansudvalg efter Anmodning af Indenrigsministeren stillet det førnævnte Ændringsforslag. Hvis dette vedtages, vil den nuværende Postmester i Thorshavn, hvad enten han forbliver i sit Embede eller ikke, være bundet til, selvfølgelig mod Leje, at holde Staten med Postbygning i Thorshavn i en bestemt og lang Aarrække, og naar denne Aarrække er udløbet, vil han eller hans Arvinger ikke kunne raade frit over Ejendommen som Følge af Hæftelsen, der i Virkeligheden prisgiver ham og eventuelt hans Arvinger til Statsmyndighederne. Jeg ved, at Postmesteren i Thorshavn har været meget bekymret over denne Sag, og at han har glædet sig over, at den, saaledes som det syntes, skulde blive ordnet tilfredsstillende.